

**JURBARKO RAJONO SAVIVALDYBĖS ADMINISTRACIJOS
DIREKTORIUS**

**ĮSAKYMAS
DĖL GYVŪNŲ LAIKYMO JURBARKO RAJONE TAISYKLIŲ PATVIRTINIMO**

2018 m. gegužės 31 d. Nr. O1-616
Jurbarkas

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos vietos savivaldos įstatymo 29 straipsnio 8 dalies 2 punktu, Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo 3 straipsnio 1 dalimi ir 10 dalies 2 punktu, Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“, 6 punktu:

1. T v i r t i n u Gyvūnų laikymo Jurbarko rajone taisykles (pridedama).
2. S k e l b i u šį įsakymą Teisės aktų registre ir savivaldybės interneto svetainėje www.jurbarkas.lt.
3. N u s t a t a u, kad šis įsakymas įsigalioja 2018 m. birželio 1 d.

Administracijos direktorė

Vida Rekešienė

Parengė

Povilas Kazėnas

2018-05-31

PATVIRTINTA
Jurbarko rajono savivaldybės
administracijos direktoriaus
2018 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. O1-616

GYVŪNŲ LAIKYMO JURBARKO RAJONE TAISYKLĖS

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1. Gyvūnų laikymo Jurbarko rajone taisyklės (toliau – Taisyklės) nustato gyvūnų laikytojų pareigas, draudžiamus veiksmus, bendruosius ir specialiuosius reikalavimus gyvūnų laikymui ir priežiūrai, gyvūnų augintinių, bešeimininkių ir beprیزیūrių gyvūnų laikymo ir priežiūros reikalavimus Jurbarko rajono savivaldybės (toliau – Savivaldybė) teritorijoje.

2. Mėgėjų sodų sklypuose, kurie yra sodininkų bendrijos teritorijoje, leidžiamų laikyti smulkių gyvūnų (triušių, nutrijų, šunų, paukščių, bičių ir kt.) rūšių sąrašas, jų laikymo tvarka ir sąlygos gali būti nustatomos sodininkų bendrijos vidaus tvarkos taisyklėse, kurių nuostatos neturi prieštarauti Lietuvos Respublikos gyvūnų gerovės ir apsaugos įstatymo (toliau – Įstatymas), Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo, patvirtinto Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. gegužės 2 d. įsakymu Nr. B1-336 „Dėl Gyvūnų laikymo savivaldybių teritorijų gyvenamosiose vietovėse tvarkos aprašo patvirtinimo“ ir šių Taisyklių nuostatoms.

3. Taisyklėse vartojamos sąvokos:

Bepriežiūris gyvūnas – gyvūno laikytojo neprižiūrimas gyvūnas, kuris yra už gyvūno laikytojo valdomo gyvenamojo ar negyvenamojo pastato ar kitos teritorijos ribų.

Bešeimininkis gyvūnas – gyvūnas, kuris neturi savininko ar jis nežinomas arba kurio savininkas atsisakė neperduodamas jo kitam savininkui.

Bitynas – vieta lauke, kur laikomi aviliai su bičių šeimomis.

Gyvūnas – bet kokios rūšies ūkinis ar laukinis gyvūnas arba gyvūnas augintinis.

Gyvūnas augintinis – gyvūnas, laikomas estetiniams ir bendravimo poreikiams tenkinti.

Ūkinis gyvūnas – gyvūnas, laikomas ar veisiamas maistui, kailiams, vaistams ir kitai produkcijai gauti, darbo ir kitais tikslais.

Gyvūno laikymas – gyvūno gyvenimo, mitybos, zoohigienos sąlygų sudarymas.

Gyvūno laikytojas – asmuo, kuris yra gyvūno savininkas ar jį laiko atlygintinai ar neatlygintinai.

Gyvūno savininkas – asmuo, kuriam nuosavybės teise priklauso gyvūnas.

Gyvūnų apsauga – priemonės gyvūnų gerovei užtikrinti.

Gyvūnų augintinių veisėjas – asmuo, turintis Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos nustatyta tvarka išduotą leidimą veisti gyvūnus augintinius verslo tikslais.

Gyvūnų gerovė – optimalus gyvūnų fiziologinių ir etologinių poreikių tenkinimas.

Gyvūnų globa – asmens veikla, skirta gyvūno gerovei ir apsaugai užtikrinti.

Gyvūnų globėjas – asmuo, atitinkantis teisės aktų nustatytus reikalavimus ir užsiimantis beprیزیūrių ir bešeimininkių gyvūnų globa ir (ar) laikinąja gyvūnų globa.

Gyvūnų laikymo vieta – pastatas (pastatai) arba tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, bet kuri vieta, kur gyvūnai yra laikomi, auginami ir prižiūrimi.

Gyvūnų vedžiojimo aikštelė – teritorija, skirta ar pritaikyta gyvūnams vedžioti, arba aikštelė su įrenginiais arba be jų gyvūnams vedžioti.

Renginys su gyvūnais – paroda, sporto varžybos, rungtynės, mugė, aukcionas, cirko vaidinimas ar programa, konkursas, filmas, laida, reklama ar kitas viešas renginys, kuriame naudojamas vienas ar daugiau gyvūnų.

Žemės ūkio paskirties žemė – žemė naudojama arba tinkama naudoti žemės ūkio produktų gamybai, įskaitant žemės naudotojui priklausančiais gyvenamaisiais namais ir ūkiniais statiniais užstatytus plotus, taip pat žemės sklype esančius miško plotus ir vandens telkinius.

Žemės valda – nuosavybės teise valdomas žemės sklypas ar bendra ūkine veikla susiję keli žemės sklypai.

Uždara žemės valda – žemės valda, kurios teritorija yra aptverta tvora su vartais.

4. Kitos Taisyklėse vartojamos sąvokos suprantamos taip, kaip jos apibrėžtos Įstatyme ir kituose teisės aktuose.

5. Taisyklių privalo laikytis visi fiziniai ir juridiniai asmenys.

II SKYRIUS GYVŪNO LAIKYTOJO PAREIGOS

6. Gyvūno laikytojas, be Įstatyme nurodytų privalomų veiksmų, privalo:

6.1. užtikrinti, kad šunys, katės, šešakai ir kiti pasiutligei imlūs gyvūnai būtų vakcinuojami nuo pasiutligės, kaip numatyta Pasiutligės kontrolės reikalavimuose, patirtintuose Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2007 m. gegužės 11 d. įsakymu Nr. B1-463 „Dėl Pasiutligės kontrolės reikalavimų patvirtinimo“, ir turėti dokumentą, kuriuo patvirtinamas gyvūno vakcinavimas nuo pasiutligės;

6.2. pareigūnui paprašius, pateikti veterinarijos gydytojo išduotą pažymą apie gyvūnui atliktą pasiutligės skiepą;

6.3. nedelsiant pranešti apie, jo nuomone, užkrėstą, užsikrėtusį ar sergantį pasiutlige ar kita užkrečiamąja liga gyvūną Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai, Jurbarko valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai arba privačiam veterinarijos gydytojui;

6.4. užtikrinti, kad jo laikomi gyvūnai nekeltų triukšmo, netrikdytų žmonių ramybės, viešosios rimties. Gyvūno laikytojas atsako Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimo kodekso nustatyta tvarka, jei kelių aplinkinių individualių valdų, namų, butų savininkai, gyventojai skundžiasi dėl gyvūnų keliamo triukšmo;

6.5. užtikrinti, kad viešosiose vietose, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, pvz.: atviruose balkonuose, rūsiuose, koridoriuose, laiptinėse ir kt., gyvūnai nebūtų paliekami be priežiūros ir (ar) laikomi. Gyvūnui priteršus viešojoje vietoje, dviejų butų ar daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose ar kito asmens žemės valdoje, gyvūno laikytojas nedelsdamas turi surinkti gyvūnų ekskrementus ar kitus gyvūno paliktus teršalus;

6.6. užtikrinti, kad iš nuolatinės gyvūnų laikymo vietos vežamus ar kitu būdu perkeliamus gyvūnus lydėtų Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraštis, kurio forma patvirtinta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2006 m. kovo 16 d. įsakymu Nr. B1-207 „Dėl Lietuvos Respublikoje vežamų gyvūnų važtaraščio ir Leidimo paskersti gyvūną skerdykloje formų patvirtinimo“, išskyrus atvejus, kai gyvūnai pervežami ar kitu būdu perkeliama į kitą to paties gyvūno laikytojo gyvūnų laikymo vietą Lietuvos Respublikoje ar gyvūno laikytojas nekomerciniais tikslais vežasi gyvūnus augintinius;

6.7. užtikrinti, kad šalutiniai gyvūniniai produktai būtų tvarkomi pagal 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1069/2009, kuriuo nustatomos žmonėms vartoti neskirtų šalutinių gyvūninių produktų ir jų gaminių sveikumo taisyklės ir panaikinamas reglamentas (EB) Nr. 1774/2002 (OL 2009 L 300, p. 1), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2010 m. rugsėjo 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2010/63/ES (OL 2010 L 276, p. 33). Gyvūnų augintinių gaišenos gali būti tvarkomos vadovaujantis Gyvūnų augintinių gaišėnų tvarkymo veterinarijos reikalavimais, patvirtintais Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. rugpjūčio 11 d. įsakymu Nr. B1-459 „Dėl Gyvūnų augintinių gaišėnų tvarkymo veterinarijos reikalavimų patvirtinimo“.

7. Asmenims, be Įstatyme nurodytų draudžiamų veiksmų, draudžiama:

7.1. vesti, neštis, eiti su gyvūnais ar juos su savimi turėti teritorijose, patalpose ir kitose vietose, pažymėtose draudžiamuoju ženklu, išskyrus gyvūnus, kuriuos naudoja pareigūnai,

atlikdami jų kompetencijai priskirtas funkcijas, ir šunis vedlius. Draudžiamasis ženklas turi būti ne mažesnio kaip 8 cm pločio ar skersmens ir pakabintas matomoje vietoje prie įėjimo į tokias teritorijas, patalpas ar vietas;

7.2. laikyti beprižiūrius gyvūnus augintinius, leisti jiems veistis įstaigų, organizacijų, visų nuosavybės formų bei paskirties įmonių (žmonių) patalpose ir kiemuose, daugiabučių namų bendrojo naudojimo patalpose, kiemuose, garažuose ar jų teritorijose, išskyrus identifiкуotas bešeimininkes kates, laikomas pagal bešeimininkių kačių kastravimo programą šalia Savivaldybės administracijos nustatytų kačių šėrimo vietų;

7.3. vedžioti gyvūnus vaikų žaidimų aikštelėse, sporto aikštynuose, stadionuose;

7.4. gyvūnams pasiekiamose vietose sąmoningai padėti ar kitaip pateikti nuodų arba jais apdoroto maisto, pašaro ar lesalo;

7.5. laikyti gyvūnus daugiabučių namų laiptinėse, rūsiuose, koridoriuose, bendrojo naudojimo ar butų balkonuose;

7.6. laikyti daugiau kaip 10, o Jurbarko miesto seniūnijoje – daugiau kaip 5 ūkinės paskirties paukščius žemės valdose, mažesnėse nei 15 arų, neturint visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinių sutikimų;

7.7. veisti, lesinti laukinius paukščius (karvelius, balandžius, varnas, žvirblius ir kt.):

7.7.1. balkonuose, atvirose bendro naudojimo patalpose daugiabučių namų teritorijose, išskyrus žiemos sezono metu tam specialiai pritaikytose lesyklėse;

7.7.2. skveruose, parkuose, alėjose, pėsčiųjų takuose ir bulvaruose, kitose žmonių susibūrimo vietose;

7.8. ganyti ūkinės paskirties gyvūnus skveruose, parkuose, pakelėse ir kitoje ne ūkinės paskirties žemėje.

III SKYRIUS

BENDRIEJI REIKALAVIMAI GYVŪNŲ LAIKYMOI IR PRIEŽIŪRAI

8. Visiems gyvūnams laikyti turi būti suteikiamos jų sveikatos ir gerovės reikalavimus atitinkančios laikymo patalpos, aplinka, priežiūra, pašaras (lesalas) ir vanduo.

9. Gyvūnai turi būti reguliariai apžiūrimi, o prireikus jiems nedelsiant turi būti suteikiama veterinarinė pagalba.

10. Tuo atveju, kai gyvūnai laikomi lauke, jie turi būti apsaugomi nuo nepalankių oro sąlygų.

11. Laikant gyvūnus pastatuose, juose turi būti tinkamai įrengtos grindys, atitinkančios laikomų gyvūnų fiziologinius poreikius ir nekeliančios pavojaus gyvūnų sveikatai ir gerovei, konstrukcijos gyvūnams miegoti ar pakreikta tinkamų pakratų.

12. Gyvūnams naudojami pakratai turi būti sausi, sugeriantys drėgmę, netoksiški ir be užkrečiamųjų ligų sukėlėjų, kenkėjų ar kito užkrato.

13. Gyvūnai turi būti šeriami jų poreikius atitinkančiais pašarais (lesalais). Pašaro (lesalo) kiekis, sudėtis, forma ir jo pateikimas turi atitikti gyvūnų mitybos ir elgesio poreikius. Visi gyvūnai turi gauti pašaro (lesalo) jų fiziologines reikmes atitinkančiais laiko tarpais.

14. Gyvūnams prieinamoje vietoje nuolat turi būti tinkamo vandens arba jie, atsižvelgiant į jų fiziologinius poreikius, turi būti reguliariai girdomi.

15. Gyvūnų laikymo vietoje turi būti pakankamas kiekis gyvūnams šerti ir girdyti naudojamų indų arba pakankamas plotas, kad vienu metu be konkurencijos galėtų maitintis visi gyvūnai.

16. Gyvūnų laikymo vietoje gyvūnai neturi būti laikomi nuolatinėje tamsoje arba vien dirbtinėje šviesoje be atitinkamos poilsio pertraukos. Jei gyvūnų laikymo vietoje gyvūnų fiziologinėms ir etologinėms reikmėms tenkinti nepakanka esamos natūralios šviesos, turi būti įrengiamas dirbtinis apšvietimas.

17. Parenkant gyvūnus laikyti grupėmis, turi būti atsižvelgiama į jų tarpusavio konkurencijos galimybę. Gyvūnai, kuriems reikia skirtingų aplinkos sąlygų, neturi būti laikomi

kartu.

18. Gyvūnus, kurie negali būti laikomi kartu (pvz., paukščiai ir katės), rekomenduojama laikyti taip, kad jie neturėtų sąlyčio, išskyrus atvejus, kai gyvūnai yra pripratinti būti kartu.

19. Gyvūnų laikymo vietos, ypač aptvarų, voljerų, įrengimui naudojamos medžiagos, laikymui ir priežiūrai naudojama įranga, prie kurių gyvūnai gali prisiliesti, neturi būti kenksmingos gyvūnams ir turi būti pritaikytos taip, kad jas būtų galima valyti ir dezinfekuoti. Gyvūnų laikymo vietos turi būti reguliariai valomos, plaunamos ir prireikus dezinfekuojamos.

20. Voljerai ar kiti gyvūnams laikyti skirti nesudėtingi statiniai statomi vadovaujantis Lietuvos Respublikos aplinkos ministro 2016 m. spalio 27 d. įsakymu Nr. D1-713 „Dėl statybos techninio reglamento STR 1.01.03:2017 „Statinių klasifikavimas“ patvirtinimo“.

21. Atsitiktinai į nelaisvę patekę laukiniai gyvūnai turi būti paleidžiami. Jei laukinis gyvūnas yra sužeistas, akivaizdžiai serga ar dėl kitų priežasčių jo negalima paleisti, o asmuo neturi būtinų žinių ir priemonių, kad gyvūnui suteiktų kvalifikuotą pagalbą, apie tokį gyvūną asmuo privalo pranešti Bendrajam pagalbos centrui telefonu 112.

IV SKYRIUS

SPECIALIEJI REIKALAVIMAI ŪKINIŲ GYVŪNŲ LAIKYMOUI

22. Ūkiniai gyvūnai turi būti laikomi nepažeidžiant Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2002 m. gegužės 16 d. įsakymu Nr. 223 „Dėl Ūkinės paskirties gyvūnų gerovės reikalavimų patvirtinimo“.

23. Ūkinių gyvūnų, išskyrus bičių, laikytojai turi užtikrinti, kad jų laikomi ūkiniai gyvūnai neišeitų už žemės valdos, kurioje jie yra laikomi, ribų.

24. Ūkinių gyvūnų laikytojai turi laikytis specialiųjų, tam tikroms ūkinių gyvūnų rūšims laikyti taikomų reikalavimų.

25. Ūkinių gyvūnų laikytojas, vykdydamas gyvūnų užkrečiamųjų ligų prevenciją, turi užtikrinti, kad:

25.1. į ūkinių gyvūnų laikymo patalpą nepatektų pašaliniai asmenys, laukiniai, bešeimininkiai ir (ar) be priežiūrai gyvūnai, graužikai ir kiti kenkėjai, priemonės ar įranga, kuri gali pernešti gyvūnų užkrečiamųjų ligų sukėlėjus;

25.2. ūkinių gyvūnų laikymo vietoje reguliariai būtų atliekamas graužikų ir kitų kenkėjų naikinimas, naudojant tam skirtus metodus ir priemones;

25.3. ūkiniai gyvūnai būtų šeriami ar lesinami tik saugiais pašarais ar lesalais ir girdomi tinkamu vandeniu;

25.4. ūkiniams gyvūnams susirgus ar įtarus ūkinius gyvūnus sergant, būtų sudaromos sąlygos veterinarijos gydytojui juos tinkamai apžiūrėti, diagnozuoti jiems ligas ir juos gydyti.

26. Ūkinių gyvūnų laikytojas turi užtikrinti, kad mėšlas ir srutos būtų tvarkomos vadovaujantis Mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašu, patvirtintu Lietuvos Respublikos aplinkos ministro ir Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2005 m. liepos 14 d. įsakymu Nr. D1-367/3D-342 „Dėl mėšlo ir srutų tvarkymo aplinkosaugos reikalavimų aprašo patvirtinimo“.

27. Bitynuose turi būti laikomos ir (ar) veisiamos sveikos bitės.

28. Bičių laikytojas turi laikytis Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų, patvirtintų Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2005 m. kovo 18 d. įsakymu Nr. B1-180 „Dėl Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų patvirtinimo“ (toliau – Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimai).

29. Prie įėjimo į žemės valdos teritoriją, kurioje laikomi aviliai su bičių šeimomis, matomoje vietoje turi būti ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens išpėjamas ženklas su užrašu, pvz., „Atsargiai, bitės!“ Ant ar prie išpėjamojo ženklo turi būti nurodytas bityno paso numeris ir kontaktinis telefono numeris.

30. Bitynai turi būti įrengiami, kaip numatyta Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių

užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkte. Veisliniai bitynai, be Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 7 punkto reikalavimų, turi atitikti ir Bitynų, bitininkystės produktų ir bičių užkrečiamųjų ligų kontrolės reikalavimų 8 punkto reikalavimus.

31. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, medingųjų augalų žydėjimo metu bičių laikytojui leidžiama atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis ne arčiau kaip:

31.1. 2,5 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje šis bičių ganyklų pagerinimui pasėjo ne mažiau kaip 1 ha medingųjų augalų ar pasodino ne mažiau kaip 0,5 ha medingųjų medžių ar krūmų;

31.2. 1 km atstumu nuo kito bičių laikytojo žemės valdos, kurioje natūraliai auga medingieji augalai.

32. Atvežti ir pastatyti avilius su bičių šeimomis arčiau pasėtų medingųjų augalų ar pasodintų medingųjų krūmų ar medžių, nei nurodyta 31.1 ir 31.2 papunkčiuose galima tik tuo atveju, jei bičių laikytojas turi sklypo savininko raštišką sutikimą.

33. Siekiant užtikrinti bičių gerovę ir apsaugą, asmenys, apdorojantys žemės sklypus augalų apsaugos priemonėmis, turi laikytis Augalų apsaugos produktų įvežimo, vežimo, saugojimo, naudojimo, tiekimo rinkai taisyklių, patvirtintų Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministro 2003 m. gruodžio 30 d. įsakymu Nr. 3D-564 „Dėl Augalų apsaugos produktų saugojimo, tiekimo rinkai, naudojimo taisyklių patvirtinimo“.

34. Prieš atliekant avilių apžiūrą, medkopį ar kitus bityno priežiūros darbus medunešio laikotarpiu, turi būti žodžiu įspėjami asmenys, esantys žemės valdoje, kurioje laikomi aviliai su bitėmis, ir už jos ribų, kurie tikėtina, kad gali nukentėti nuo bičių.

35. Bičių laikytojas, turintis bityną Savivaldybės teritorijoje, aktyvios bičių veiklos metu turi užtikrinti, kad:

35.1. nuo jo įrengtų avilių, esančių bityne, būtų ne mažesnis kaip 100 m atstumas iki rekreacinių teritorijų, ne mažesnis kaip 10 m atstumas iki kelio, pėsčiųjų ar dviračių tako, ne mažesnis kaip 5 m atstumas iki besiribojančios žemės valdos, kurioje yra gyvenamieji namai, ne mažesnis kaip 50 m atstumas iki statinių, kuriuose laikomi ūkiniai gyvūnai, arba žemės valdų, kuriose ganomi ūkiniai gyvūnai. Minimalių atstumų reikalavimas aviliams netaikomas, kai teritorija, kurioje jie įrengti, yra aptverta tvora arba apsodinta gyvatvore, ne žemesne kaip 2 m aukščio;

35.2. avilių lakos būtų atgręžtos į bičių laikytojo žemės valdos vidurį, išskyrus atvejus, kai avilių lakos yra ne žemiau kaip 2 m aukštyje virš žemės;

35.3. būtų laikoma ne daugiau kaip 1 bičių šeima 1 are žemės valdos, išskyrus atvejus, kai bičių laikytojas turi visų besiribojančių žemės valdų savininkų ar naudotojų rašytinius sutikimus, kuriais patvirtinama, kad žemės valdos savininkai ar naudotojai leidžia bičių laikytojui laikyti daugiau kaip 1 bičių šeimą 1 are žemės valdos.

V SKYRIUS GYVŪNŲ AUGINTINIŲ LAIKYMAS

36. Dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name leidžiamų laikyti šunų ar kačių skaičius nustatomas atsižvelgiant vienam šuniui ar katei reikalingą minimalią ploto normą, nurodytą Taisyklių priede, ir šių gyvūnų vados dydį.

37. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai laikomi vadovaujantis Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos apraše, patvirtintame Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2013 m. balandžio 15 d. įsakymu Nr. BI-290 „Dėl Pavojingų šunų įvežimo, įsigijimo, veisimo, dresavimo, prekybos, laikymo ir kovinių šunų bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnų laikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“, nustatyta tvarka.

38. Leidimų įvežti, įsigyti, laikyti, veisti pavojingus šunis ir jais prekiauti išdavimo tvarka reglamentuojama atskiru Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu patvirtintu

Leidimo įvežti, įsigyti, laikyti, veisti pavojingus šunis ir jais prekiauti išdavimo tvarkos aprašu.

39. Voljeras, narvas ar kita laikymo įranga, kuriuose laikomi šunys, turi būti įrengti taip, kad juose laikomi šunys, priklausomai nuo jų dydžio, negalėtų iš jų iššokti ar kitu būdu pabėgti.

40. Patalpos, voljero, narvo ar kitos laikymo įrangos, kuriuose laikomi šunys ar katės, plotas turi atitikti šių Taisyklių priede nustatytas normas.

41. Kai šuo laikomas pririštas, jis turi būti rišamas taip, kad neišeitų už žemės valdos, kurioje laikomas, ribos.

42. Šuniui prieinamoje vietoje turi būti įrengta būda ar kita vieta (slėptuvė), kurioje šuo galėtų pasislėpti nuo nepalankių oro sąlygų ir kurios dydis, priklausomai nuo šuns dydžio, būtų toks, kad šuo į ją galėtų lengvai įlįsti, joje apsisukti ir atsigulti. Šuns būda turi būti pakelta nuo žemės paviršiaus ar kito pagrindo ar kitu būdu užtikrinama šuns poilsio vietos apsauga nuo vandens. Rekomenduojama šuns būdos angą uždengti, kad į būdą nepatektų krituliai.

43. Uždaroje žemės valdoje šuo gali būti laikomas nepririštas, jei užtikrinama, kad šuo iš jos neišbėgs. Tokiu atveju matomoje vietoje turi būti pakabintas ne mažesnis kaip 8 cm pločio ar skersmens įspėjamasis ženklas su užrašu, pvz. „Atsargiai, šuo!“, o prie uždaros žemės valdos vartų rekomenduojama įrengti skambutį valdos savininkui pakviesti.

44. Šunis rekomenduojama vedžioti Savivaldybės administracijos įrengtose gyvūnų vedžiojimo aikštelėse, jei jos yra, kitais atvejais – laukymėse, parkų pakraščiuose, kitose rečiau žmonių lankomose vietose. Gyvūnų vedžiojimo aikštelės turi būti pažymėtos aiškiai matomais, ne mažesniais kaip 15 cm pločio ar skersmens ženklais su užrašu, pvz. „Gyvūnų vedžiojimo aikštelė“. Jei šuns laikytojas, vedžiodamas savo augintinį uždaroje gyvūnų vedžiojimo aikštelėje gali užtikrinti, kad jo šuo nekels grėsmės kitiems gyvūnams ir žmonėms bei nepabėgs iš aikštelės, šuo gali būti be pavadėlio ir (ar) antsnukio. Asmenys, gyvūnų vedžiojimo aikštelėse vedžiojantys šunis, turi surinkti jų šunų paliekamus ekskrementus ir kitus teršalus. Pavojingi ir koviniai šunys bei kovinių ir pavojingų šunų mišrūnai bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu. Kiti šunys bendrojo naudojimo patalpose, viešose vietose vedžiojami (vedami) laikant už pavadėlio ir su antsnukiu ar be jo. Šunį vedantis asmuo turi užtikrinti, kad šuo nekels grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams. Jei šalia yra žmonių ar gyvūnų, pavadėlis turi būti sutrumpinamas tiek, kad šuo nekeltų grėsmės žmonėms ir kitiems gyvūnams.

45. Gyvūnų, nurodytų Konvencijos dėl nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos (OL 2004 m. specialusis leidimas, 11 skyrius, 15 tomas, p. 48) I priedėlyje ir 1996 m. gruodžio 9 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 338/97 dėl laukinės faunos rūšių apsaugos kontroliuojant jų prekybą (OL 2004 m. specialusis leidimas, 15 skyrius, 3 tomas, p. 136) su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais 2012 m. vasario 6 d. Komisijos reglamentu (ES) Nr. 101/2012 (OL 2012 L 39, p. 133), laikytojai turi turėti teisėtą jų įsigijimą patvirtinančius dokumentus.

VI SKYRIUS

BEŠEIMININKIŲ IR BEPRIEŽIŪRIŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

46. Savivaldybės administracija Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka organizuoja bešeimininkų gyvūnų augintinių skaičiaus mažinimo Savivaldybės teritorijoje veiklą, bešeimininkų ir bepriėžiūrių gyvūnų laikinąją globą, bepriėžiūrių gyvūnų grąžinimą savininkams. Savivaldybės administracija Savivaldybės administracijos direktoriaus nustatyta tvarka pagal kompetenciją dalyvauja įgyvendinant gyvūnų globos organizacijų rengiamas bešeimininkų kačių kastravimo programas.

47. Gyvūnų globėjai turi laikytis Įstatymo 15 straipsnyje nurodytų ir kitų gyvūnų gerovę ir sveikatą reglamentuojančių teisės aktų reikalavimų.

48. Asmuo, priglaudęs bepriėžiūrį ar bešeimininkį gyvūną, ne vėliau kaip per 3 dienas turi pranešti apie tokį gyvūną policijai ir (ar) Savivaldybės administracijos seniūnijai.

49. Bešeimininkės katės gali būti šeriamos tik Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu nustatytose vietose, kuriose gali būti įrengiamos specialios šėryklos. Asmuo, šeriantis bešeimininkes kates, turi nuolat prižiūrėti ir tvarkyti bešeimininkų kačių šėrimo vietą (surinkti

pašaro likučius, šiukšles, indus ir kt).

VII SKYRIUS

PRAMOGINIAMS IR KITIEMS RENGINIAMS NAUDOJAMŲ GYVŪNŲ LAIKYMAS IR PRIEŽIŪRA

50. Bendrieji reikalavimai renginių su gyvūnais organizavimui, pranešimo apie renginį (-ius) su gyvūnais forma nustatyta Valstybinės maisto ir veterinarijos tarnybos direktoriaus 2018 m. kovo 28 d. įsakymu Nr. B1-286 „Dėl Pranešimo apie renginį (-ius) su gyvūnais formos patvirtinimo“.

51. Renginių su gyvūnais organizatoriai privalo informuoti Savivaldybės administraciją.

52. Savivaldybės administracija ir Jurbarko valstybinė maisto ir veterinarijos tarnyba suderina informacijos apie renginius su gyvūnais keitimosi tvarką.

VIII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

53. Savivaldybės administracija kontroliuoja, kaip yra įgyvendinamos Taisyklės Savivaldybės teritorijoje.

54. Asmenys, pažeidę šias Taisykles, atsako Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso ir kitų Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

55. Gyvūno savininkas, laikytojas ar nukentėjęs asmuo nedelsdamas turi pranešti teritorinei Valstybinei maisto ir veterinarijos tarnybai ar sveikatos priežiūros įstaigai, jeigu šuo, katė ar kitas pasiutligei imlus gyvūnas apkandžiojo, apdraskė ar kitaip sužeidė žmones ar gyvūnus.

56. Asmenys turi pasirūpinti arba pranešti kompetentingoms institucijoms, Savivaldybės administracijos seniūnijoms, gyvūnų globėjams apie sužeistus, sergančius, bešeimininkius ir be priežiūros gyvūnus ir apie jiems žinomus žiaurus elgesio su gyvūnais atvejus.

57. Taisyklės keičiamos, naikinamos ar stabdomas jų galiojimas Savivaldybės administracijos direktoriaus įsakymu.

Gyvūnų laikymo Jurbarko rajone taisyklių, patvirtintų
 Jurbarko rajono savivaldybės administracijos direktoriaus
 2018 m. gegužės 31 d. įsakymu Nr. O1-616
 priedas

MINIMALIOS GYVŪNAMS AUGINTINIAMS (ŠUNIMS, KATĖMS) SKIRIAMO PLOTO NORMOS

Gyvūno augintinio rūšis ir svoris, kg	Gyvūnui augintiniui skiriamas minimalus plotas, m ²			Minimalus plotas, skiriamas gyvūno augintinio vadai (8 savaičių amžiaus ir vyresniems jaunikliams), m ²	
	bute / name*	patalpoje, laikymo įrangoje**		iki 4 jauniklių	daugiau kaip 4 jaunikliai
		vienam	kiekvienam papildomam		
Katės	10	4	2	2	3
Šunys:					
iki 10 kg	10	4/8***	2/4***	2	3
10–20 kg	15	4/15***	2/7***	3	6
20–40 kg	20	6/25***	2/12***	4	8
per 40 kg	30	6/30***	3/15***	4	12

* – dviejų butų namo bute, daugiabučio namo bute ar individualiame gyvenamajame name;

** – gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje;

*** – pirma ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje ir išvedami pasivaikščioti ne rečiau kaip 1 kartą per dieną ne trumpesniam kaip 1 valandos laikotarpiui arba ne rečiau kaip 2 kartus per dieną ne trumpesniems kaip 30 minučių laikotarpiams. Antra ploto norma taikoma šunims, kurie yra laikomi gyvūnų augintinių laikymui skirtoje patalpoje, išskyrus dviejų butų namo butą, daugiabučio namo butą ar individualų gyvenamąjį namą, voljere, narve ir kitoje įrangoje, tačiau nė karto per dieną neišvedami pasivaikščioti.